

Till Snacketorps rote som soldat nummer 5 kom 31 dec 1809, genom transport från nummer 32 Kälsta i Bettna socken, Per Fisk. Vid anställningen för Kälsta rote den 28 mars 1801 var han 22 år gammal.

Fisk deltog i 1805-1807 års krig under vilket han den 14 mars 1807 sårades i låret i samband med en träffning vid "Kniepers redutt". Måhända var det denna skada som band honom i sjuklägret i Greifswald då Generalmönstring förrättades den 20 juni 1807. Vid denna mönstring hemförlovades Fisk för att utbytas mot annan soldat.

Han tillfrisknade dock snabbt och deltog som jägare i 1808-1809 års fälttåg under vilket han för insatser i striden vid Säfvar erhöll tapperhetsmedalj.

I mars 1809 låg han sjuk i Norrtälje och han avslutade året med att bli transporterad till rote nummer 5 Snacketorp. Motivet härför är okänt.

Någon längre fredsperiod fick han inte uppleva, utan 1813 var det dags att "axla maran" och gå i fält för att bevista 1813-1814 års krig.

År 1819 avstraffades Fisk med 25 prygel "för fylleri och misshushållning". Detta påverkade tydligen inte befälets omdöme om honom utan han tilldelades betyget "Tjänt väl" då han vid Generalmönstringen 1 juli 1826 tog avsked efter 25 års tjänst "på grund av sjuklighet". Intyget därom lyder:

"Soldaten vid Lif-Compagniet af Kongl Södermanlands Regimente No 5 Fisk, 47 år gammal, är genom erhållen blessyr i venstra låret och deraf upkommen plågsam Giktvärk jämte fullkomlig blindhet på venstra ögat till krigstjänst odugelig betygar: såväl på förr aflagd Läkare Ed som ytterliggare: så sant mig Gud hjelpe till lif och själ. Malma Hed den 1 juli 1826
Gustaf Acharing. Tjfr regläk."

Fisk hade utdelning från Putbuska och Hederstiernska fonderna 1841 - men från vilket år är okänt. *Han dog 1847*

Hans tapperhetsmedalj inlämnades efter hans död till chefsexpeditionen 28 febr 1847.

Ang Putbuska och Hederstiernska fonderna.

Dåvarande greven, sedermera fursten Vilhelm Malte Putbus överlämnade år 1807 till en av regementets bataljoner, vilken beordrats till Pommern för att delta i Sveriges krig mot Frankrike 1805-1807, såsom gåva 1.000 riksdaler pommerskt courant eller omkring 1.500 kronor för att användas till förbättrande av manskapets i hög grad bristfälliga beklädning och utrustning. Rörande medlens användande skedde senare vissa ändringsbeslut. Med åren kom även en del tillskott till kapitalet. Således skänkte dåvarande regementschefen greve Gustaf Wachtmeister år 1808 100 riksdaler banco. Samma år skedde en insamling till fonden inom officerskåren, vilken inbragte 166 riksdaler 32 skillingar. "Regementets enskilda pensionskassa" sammanslogs med Putbuska fonden 19 april 1821 enligt skrivelse av följande lydelse:

"Till Putbuska fondens förökande är, genom befälets om- tanka, samlat 2.000 riksdaler banco och kommer räntan härav att användas till pensionärer i likhet med vad för de av Putbuska fonden stadgat blivit; och då nu antalet bliver 36 så utser Liv-bataljonen för år 1822 20 pensionärer, som väl- jas 5 av varje kompani, och överstelöjtnantens bataljon 16 pensionärer eller 4 per kompani. För år 1823 av Liv-bataljonen 16 och av överstelöjtnantens bataljon 20, varmed sedermera alteneras. Dessutom är enligt överstelöjtn. och ridd. Heder- stiernas eget förordnande år 1818 lämnat 33 riksdaler banco, varav räntan, som är 2 riksdaler om året ensamt fördelas på Gripsholms kompanis pensionärer". De ovan nämnda 33 riksdalerna från övlt Hederstierna överflyttades år 1853 till "Heder- stiernska pensionsfonden".

Pensionerna har sedan år 1910 utgått med 12 kronor och fondens behållning uppgick den 31 dec 1912 till 14.324 kronor och 37 öre.

Genom donationsbrev den 13 februari 1823 överlämnade översten i armén Salomon Hederstierna till Gripsholms kompani femton tunnor råg "såsom fond till en spannmålslåneinrättning för tjänande soldater, vilka kunna vara i behov av detta biträde". Enligt donationsbrevets bestämmelser skulle till var och en av de soldater, som därtill anmälde sig och kunde anses vara därav i behov, årligen såsom lån utlämnas 28 kappar rågat mått, och skulle i ränta erläggas 2 kappar spannmål. Av den inflytande räntevinsten skulle 32 kappar eller en full tunna säd tilldelas

"den soldat av kompaniet som med ett hederligt och anständigt uppförande har de mesta barnen att försörja och uppfostra och varför han tillförbindes, att vara högst angelägen om att barnen få lära väl läsa och undervisas i kristendom", och skulle detta understöd eller, såsom i donationsbrevet säges, denna undsättning få uppbäras i högst fem år.

Då det var förenat med stora svårigheter att förvara säden blev den med donators medgivande den 27 mars 1827 försåld på offentlig auktion. Efter avdrag av provision och andra auktionskostnader kvarstog 210 riksdaler 30 skillingar banko.

Enligt direktionens år 1853 fattade beslut utdelades från och med samma år från fonden två pensioner, vilket antal år 1886 höjdes till tre och år 1910 till fem. Pensionerna utgå med belopp, motsvarande lösen för en tunna spannmål, hälften råg och hälften korn, efter det tioåriga medelmarkegångspriset. Från 1911 utgick det med 13 kronor 80 öre och fondens behållning var 1.952 kronor 36 öre.

Att soldaten Fisk, som tillhörde livkompaniet, kunde få pension ur denna fond, är svårt att förstå.